EGIPT

Enomesečna avantura v Egiptu je bila nepozabna. Vendar naj že na samem začetku omenim, da to vsekakor najboljša izbira, če ste zelo željni dela v bolnišnici. Vsaj ne Aleksandrija, kjer sem preživela svojo izmenjavo. Poleg tega pa je Egipt država s popolnoma drugačno kulturo, kjer življenje teče nekoliko počasneje. In njihov dan je nekoliko drugačen od našega. Življenje se tam dobro začne šele zvečer, ko so temperature nekoliko bolj znosne in takrat so ulice polne ljudi. Trgovine so odprte pozno v noč in lahko rečem, da sta dan in noč tam nekoliko zamenjana. Uradi, pošte, trgovine in vse ostalo se namreč odprejo šele po dvanajsti uri popoldan.
Je pa zagotovo ena izmed bolj prijaznih dežel. Ljudje so naravnost čudoviti. Pripravljeni pomagati na vsakem koraku, vendar včasih nisi najbolj prepričan, če z dobrimi nameni. S tem mislim na pretirano prijazne moške, ki svetlopoltim ženskam ponudijo še kaj več kot samo pomoč. Vendar se sčasoma navadiš na njihove komplimente in nespodobne ponudbe ter se temu le še nasmeješ.
Cene v Egiptu so zelo nizke. Hrana, pijača, spominki, avtobus, nastanitve… vse.

Pred samo izmenjavo so mi tamkajšnje kontaktne osebe poslale vse podatke o našem bivanju in res prijazno odgovorile na vsa moja vprašanja. Pred izmenjavo smo prejeli tudi okviren program naše izmenjave. Predvsem razpored izletov, cene, podatke o Egiptu…

Ko sem prispela na letališče v Kairu sem morala sama z avtobusom do Aleksandrije, vendar to z malo iznajdljivosti sploh ni problem. Na avtobusni postaji v Aleksandriji pa me je počakala kontaktna oseba, ki me je odpeljala v hotel.

14 dni, ki smo jih preživeli v Aleksandriji, smo se privajali na novo okolje in delali v bolnišnici, vendar zaradi zamenjave dekana in problemov s papirji, samo nekaj dni. V teh dneh smo spoznali nekoliko drugačen način dela in predvsem razmere v bolnišnici. Bolnišnica v kateri smo bili je namreč javna, kar v Egiptu pomeni, da so razmere malce drugačne kot pri nas. V tej bolnišnici namreč iščejo zdravstvene storitve najrevnejši prebivalci in bolnišnica je temu primerna.

Nastanjeni smo bili v hotelu v središču novega dela Aleksandrije, ki je imel poleg zadovoljivega ambienta še pogled na morje. Hotel je bil za naše razmere povprečen, za njihove pa odličen. Ampak v Egiptu je pač vse nekoliko bolj umazano kot pri nas in s tem se morajo vsi kaj hitro sprijazniti. V hotelu smo imeli dva obroka dnevno [zajtrk in kosilo]. Hrana je bila dobra, vendar nekoliko enolična.

In sedaj k družabnemu programu… od vsega začetka so kontaktne osebe zelo lepo skrbele za nas. Pravzaprav nikoli nismo bili sami in kadarkoli si potreboval pomoč so ti z veseljem pomagali.
Prvih 18 dni smo preživeli v Aleksandriji, kjer smo imeli vsak dan družabni program. Dopoldan in popoldan oglede raznih znamenitosti in zvečer potepanje po mestu. Včasih smo šli v prijetno kavarno ob morju, nakupovali na bazarju, odšli na večerjo v restavracijo z morsko hrano ali pa večer preživeli v hotelu ob igranju kart in prijetnem druženju. Drugi vikend smo imeli welcome party na severni obali, ki je naravnost čudovita. In se nato za nekaj dni odpravili še na noro pustolovščino v majhno oazo sredi puščave, kjer smo spali pod milim nebom in spoznali življenje beduinov.
Po osemnajstih dneh bivanja v tem prijetnem mestecu na severu Egipta smo pričeli z našim malim potovanjem. Najprej smo za dva dni obiskali prestolnico Kairo in veličastne piramide. Tam smo si ogledali tudi muzej zgodovine Egipta od časov faraonov pa vse do danes. Nato smo se z avtobusom odpeljali daleč na jug, v Aswan, kjer smo se vkrcali na luksuzno ladjo po Nilu in odpluli proti Luxourju. V obeh mestih smo si ogledali mnogo čudovitih templjev nepredstavljive starosti. In seveda obiskali Dolino kraljev, zadnje prebivališče faraonov. Po nekaj dneh smo se z avtobusom odpeljali nazaj do Kaira in preko Sueškega prekopa na polotok Sinaj. Prve dni smo preživeli v turističnem Sharm el Sheikhu, kjer smo se potapljali s pisanimi ribicami in raziskovali globine Rdečega morja. Naslednje dni smo preživeli v Dahabu, prav tako turističnem mestu na vzhodni obali polotoka, kjer smo se preizkusili v vožnji s štirikolesniki po puščavskih sipinah. Našega nepozabnega popotovanja po čudovitem Egiptu je bilo tako počasi konec. Vrnili smo se v Aleksandrijo, kjer smo preživeli še zadnje dni in nato odleteli proti domu.
Ostali pa so nepozabni spomini, mnogo novih prijateljev in prepričanje, da Egipt vsekakor je dežela kamor se bom še vrnila. Da vidim še vse tisto česar še nisem, obiščem prijatelje in nenazadnje prijazne ljudi, ki so naredili moj mesec še lepši.

Mateja Tiselj
[mateja.tiselj@gmail.com]